Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sibimetipsi occumbere facit. Benyamin
nãq; filius dexterę interpretatur: si; hęc
dexterã hoc in loco non in bono sed in malo
est accipienda. Filius dexterę quo dam
tunc miser homo est. quando suimet
dexterę. suę inquã uirtuti. non diui
nę bonitati attribuit. si quid laudabile
uel uirtuosũ in se ipso inuenerit. compla
cens sibimet in suis meritis. quib se ceteris p
minere. inquib familiari reliquis hoib;
dõ se estimat complacere. Diuiterunq; ad
eã ut manerent ibi. Diuiti ad urbẽ
gabaa ut ibi maneat. quando insipientię
suę errorẽ homo ñ considans. meadẽ ua
nitate sua et supbia pseuerat. Vnde; subdit.
Quo cum intrassent sederunt in platea ciui
tatis. et nullus eos recipere uolebat hospicio.
Platea ciuitatis publica uia dicitur quę intimã
et exeuntium pedib semp teritur. Sed qd recte
p platea ciuitatis. quã hominis illi qui
huiusmodi est. miserũ cor designat. qd tunc
platea ingredientium et egdientũ
demonũ fit. quando p ueri solis occasũ
diuisis et medicibilib malęq; immissionib;
cogitationũ miserabiliter conculcatur.
Sicq; fit. ut nullus eum hospicio recipe
uelit. Et hospicium qd idcirco homo in